

El poble en armes assegurará, per l'ofensiva, la independència de la Pàtria

Volem guanyar la guerra?

Descartem tot el que destorbi. A Catalunya, l'opinió pública, per sobre de les organitzacions i dels partits vol la victòria

«El més revolucionari a Espanya és guanyar la guerra, encara que per a guanyar-la renunciem a parlar de revolució. Són paraules del període «delantera», organ, a València, del Partit Obrer Socialista Espanyol. L'articulista autor d'aquestes ratlles raona la necessitat de no parlar més de revolució, perquè «les forces del capitalisme internacional són encara massa poderoses perquè puguem nosaltres desafiar-les impunement», perquè «contra la revolució proletària marxiaríem tots, uns fent i altres deixant fer». Recorda l'articulista que algú va dir oportunament: «Vostres implantacions del comunisme marxista i llibertari, i donaré, amb la implantació, satisfacció a tots els treballadors del món. Però ni la situació geogràfica, ni molt menys les possibilitats econòmiques d'Espanya, davant dels països capitalistes, podran suportar l'esperiment». I sorprèn la catàstrofe. La catàstrofe que no solament llurará la vostra Pàtria a la reacció dictatorial, sinó que donarà un cop terrible a tot el proletariat de l'univers».

Per altra banda, «Claridad», òrgan de la U. G. T., té-se resó de la mateixa posició, deia, ja pocs dies: «Es perturbador tot el que no porti l'activitat normal, constitucional i desembarassada de l'Estat».

Opinions que en aquestes planes

hem sostingut amb tota decisió i que no ens sorprenen en llegir-les als òrgans responsables de la política espanyola.

La llàstima és que les condicions no s'emmotllin a les paraules i que encara vegem «noses» que s'interposen d'una manera absurda al camí de la victòria.

Les paraules tenen un valor relatiu. Tant si són del tot expressives com si encara flamegen amb els colors de la fantasia més viva. Però ni les paraules assenyades ni les afirmacions demagògiques no tenen la importància dels fets.

Els estrangers no saben les nostres llengües i miren el que fem, ja que no entenen o no escolten el que diem.

Si hi ha moltes ganes de guanyar i un sentit de les possibilitats de victòria que tenim a les mans, les oportunitats i consentim tota mena de sacrificis per tal de guanyar.

Si del que es tracta és de fer bonic i d'escriure planes d'història més o menys numantines, i no s'anteposa a tot el desig de guanyar la guerra, caldrà que els que volem guanyar tinguem el camí obert per tal d'assegurar la victòria.

Perquè aquesta, com els objectius dels homes, s'assoleixen només quan es desitgen molt, quan es desitgen per sobre de tot.

El President de la Generalitat, senyor Companys, visita el senyor Azaña, President de la República

S. E. el President Companys romangué ahir al matí al seu despatx de la Residència, on la despatxar amb els seus secretaris i alt personal. No va rebre cap visita.

A la una de la tarda, el President s'adreçà al Palau del President de la República en visita de compliment i va sostenir una llarga entrevista amb el senyor Azaña.

Hem publicat una fotografia que representa el senyor Lluís Companys parlant amb el senyor Manuel Azaña, en l'estiu del 1934, quan el senyor Azaña era a Catalunya com a simple particular. La reunió d'ahir entre el senyor President de la Generalitat i el senyor President de la República, en el despatx oficial d'aquest no ha estat possible de fotografiar-la. Però en l'esperit, si no en la forma, els dos Presidents, en el futur com en el passat, hauran parlat dels interessos nacionals amb la mateixa fe, i amb la mateixa voluntat de portar a la victòria la República que avui com el 1934 lluita amb els seus enemics.

Laposició d'E. R. C. al Consell d'Economia

Importants declaracions del diputat Soler i Bru

«Cal guanyar la guerra. I per a guanyar-la cal un programa comú, que no pot fer-se decepcionant una part del poble que també va donar, i dona, la seva sang per al triomf»

«Em permeto qualificar de monopolis aixó que hom ha vingut anomenant agrupaments»

Quan el 12 d'agost del 1936 es creava el Consell d'Economia, que hauria d'integrar representants de totes les forces antifeixistes, després d'una llarga i difícil negociació, la república va quedar a l'altre costat de la barreira, i Joan B. Soler i Bru i Vicens Bermejo, que després, en aquell moment, eren els únics que quedaven a l'interior del país.

Després d'aquesta barreira, i després d'una llarga i difícil negociació, la república va quedar a l'altre costat de la barreira, i Joan B. Soler i Bru i Vicens Bermejo, que després, en aquell moment, eren els únics que quedaven a l'interior del país.

—I dintre aquesta actitud col·laboracionista, quina ha estat la tonia que heu procurat marcar a través de la vostra actuació?

—Responsabilitat, l'actuació del Consell. Engegat, dintre la turbulència de l'hora que passava, els negocis populars, en una línia recta que no ens portés a l'ensulada. Per veure la gravetat i el tacte amb que cal procedir en l'adopció de mesures que interessaven l'economia d'un país. I, dintre aquest punt de mira, col·laborar.

—Així el Decret de Collectivització...

—Era fruit del moment. Ara atenció, però, no se n'ha fet, ni molt menys, l'aplicació adequada. Una de les causes d'això ha estat el predominar, veritablement injust, de les tendències per damunt de les forces polítiques. Així tota la nostra tasca ha anat encaminada a reclamar una absoluta unificació de l'actuació, tal com acordarem en el pacte fet per tots. I això ho ha agraïtat, d'una manera gravíssima, l'ordre del 18 de novembre del 1936, que estableix els agrupaments...

—Voldríem, amic Soler, parlar-nos de la posició del Partit en el debat que, sobre la política del Consell d'Economia...

El millor símptoma

Entre els fets exteriors d'aquests darrers dies, n'hi ha un que, a despit de no manifestar-se espectacularment, té una gran importància per a l'esdevenidor. Aquest fet és la persistència, i fins direm el reforç, de l'amistat franco-britànica.

Hem aïllat el millor símptoma que la política internacional presenta actualment. Enmig de molts motius de preocupació, apareix un motiu d'optimisme. Si hom estrany els límits, encara massa fluïdus, que uneixen París i Londres, quedarà més oberta la porta a la cooperació entre les democràcies occidentals i la U.R.S.S., i serà molt més fàcil d'obtenir la cooperació de Nord-amèrica.

A mesura que Yvon Delbos va acompanyant les etapes del seu viatge diplomàtic, es constata que l'entrevista prèvia de Londres va ésser satisfactoria. I el ministre francès, comptant amb l'aprovació del Govern britànic, ha pogut realitzar les seves gestions amb més autoritat i amb més eficàcia. A Varsòvia, a Bucarest i a Belgrad hem hagut de comprovar, al costat de França, seguit havent-hi la Gran Bretanya.

El fet que Londres actuï ara d'acord amb París, baidament sigui dins un camp limitat, demostra que el viatge de lord Halifax a Alemanya no tindrà les conseqüències que alguns temien i uns altres esperaven. Demostrea, sobretot, que dins el Govern de Londres no ha prevalgut la tendència germanòfila. La discrepància entre Neville Chamberlain i Anthony Edson no s'ha concretat, o bé s'ha resolt a favor d'aquest últim.

Fa l'efecte que els homes dirigents de la política anglesa han vist el gran perill que hi ha en la política

FOC DE CANO I DEFUSELL EN ALGUNS SECTORS DELS DIVERSOS FRONTS

Ministeri de Defensa Nacional. Comunicat oficial de guerra: EXERCIT DE TERRA: Escassa activitat manifestada per títol i foc de canó en alguns sectors dels diferents fronts.

¿Cap a una acció conjunta anglo-americana a Extrem Orient? CONSTITUCIO DEL «NOUGOVERN» DE XINA, A PEQUIN

Londres, 14. — Sembla que novament Londres ha plantejat la qüestió de saber si s'ha de fer una acció conjunta Londres-Washington davant dels nous fets greus ocorreguts a Wohsu entre els quals foren bombardejats diversos vaixells de guerra anglesos i vaixells mercants americans. Si els Estats Units acceptessin una acció conjunta, aquesta podria consistir en una gestió molt energica dels dos països per tal de defensar els interessos dels països del Govern de Toquio, demanant que es posi fi a la sèrie d'incidents que atempten els pavellons anglo-americans en la tramesa d'un nombre important d'unitats anglo-americanes a Extrem Orient amb vistes a una acció naval de tots dos països.

Anglaterra —malgrat els inconvenients que troba en semblant acció— estaria disposada a desplaçar grans unitats a Extrem Orient, si Washington acceptés fer el mateix. En efecte malgrat les preocupacions europees, Londres estima que les manifestacions anglo-americanes de solidaritat compensarien la reducció del nombre d'unitats disponibles a Europa, especialment a la Mediterrània. Hom creu que si els americans han refusat fins ara una acció de conjunt per temor a avventurar-se a una política —encara indirecta— de col·laboració, però que potser les circumstàncies actuals han modificat la seva actitud.

A Londres s'esperen amb extraordinari interès els resultats de l'entrevista que l'ambaixador britànic sir Robert Lindsay, acaba de celebrar amb Welles, a Washington. Com se sap, aquesta gestió anglesa té un objectiu: saber si és possible una acció conjunta dels dos països davant la gravetat de les amenaces que pesen sobre els interessos i vides dels anglo-americans a Xina.

Es subratlla que de la resposta americana depèn l'actitud final d'Anglaterra. Certes compensacions immediatament oertes per les autoritats nipones semblen satisfer d'antuvi els americans, però es fa observar aquí que el problema consisteix en l'encàrrec d'aquesta garantia, donada la influència dels cercles militars sobre els compromisos del Govern i de la política interior i exterior en general.

Per tots aquests motius no solament sembla que l'ambaixador ha plantejat unes preguntes concretes.

EXCUSES NIPONES

Londres, 14. — L'ambaixador del Japó en aquesta capital ha estat aquest matí al Foreign Office i ha presentat al senyor Welles les excuses oficials del seu Govern pel bombardeig de la seva capital, a Xangai, el dia 12 de desembre, quan la flota de guerra britànica estava a la zona de la seva capital.

Orien saber que aquesta s'ha manifestat amb una certa simpatia i que el Govern japonès ha estat disposat a acceptar la responsabilitat dels fets.

TAMBE EL GOVERN ALEMANY PROTESTA

Berlin, 14. (Orguet). — El Govern alemany ha fet una gestió prop de l'Encarregat de Negocis Japones per tal de protestar pel bombardeig del vaixell britànic «Wangpoo», a bord del qual hi havia un servei diplomàtic alemany.

EXCEL·LENT IMPRESSIO DE LA PROTESTA AMERICANA

Washington, 14. — La nota de protesta que el Govern nordamericà ha tramès al Govern japonès amb motiu de l'incident del «Panay», en la qual es formula una energica protesta, es demana reparacions i s'exigeixen garanties per a evitar la repetició de fets, ha produït una excel·lent impressió als cercles diplomàtics nordamericans, on es creu que no seria difícil de trobar un acord satisfactori de l'incident ocorregut dimecres.

AVUI, EL GOVERN ANGLÉS ESTUDIARÀ LA SITUACIO

Londres, 14. — El Govern estudiarà en la seva reunió de demà, la situació creada pels incidents registrats al llarg del dia. Probablement el Consell estudiarà la nota que el Govern es proposa dirigir a Toquio per tal de recolzar oficialment l'energia protesta presentada dimecres.

Cerimònia íntima a homenatge de Louis Delapré

París, 14. — Amb motiu d'escassa aquests dies l'anyversari de la mort del periodista francès, Louis Delapré, ocorreguda a Espanya en compliment de deures professionals, el diari «Paris-Sol», a la redacció del qual pertanyia l'editorial de la cerimònia íntima a homenatge del difunt periodista.

«Unió Republicana» i «Esquerra Republicana» entien en contacte

Així es varen reunir els diputats de la minoria d'Unió Republicana, Torres Campaña i Eudico Alonso, amb els d'Esquerra Catalana senyors Santaló i Andreu.

França i Iugoslàvia continuaran llur col·laboració dintre l'esperit d'amistat i confiança que els caracteritza com a membres de la Societat de Nacions

Belgrad, 14. — El senyor Delbos pronuncià ahir vespre un discurs per ràdio, dirigit a tot el poble iugoslau. El missatge fou retransmès per totes les emissores iugoslaves. Entre altres coses el senyor Delbos digué:

«Les cordials manifestacions de simpatia que se m'han fet d'ençà que he arribat al territori iugoslau m'han impressionat profundament. L'amistosa acollida que els vostres homes d'Estat han dispensat al representant de França, la recepció vibrant que m'ha tributat tot el poble i els cordials comentaris de la vostra premsa, m'han emocionat profundament».

«Per tot he sentit el mateix desig de col·laboració amistosa i activa, el mateix afecte basat en gloriosos records comuns i en les profundes afinitats que han unit i uniran sempre els pobles iugoslau i francès».

«He admirat el magnífic progrés que ha fet el vostre país en tots els aspectes. La impressió inoblidable que m'emportaré d'aquesta breu estada entre vosaltres ha reforçat la meua convicció que les dues nacions, unides per un sòlid ideal de veritable fraternitat i per un comú amor a la pau, al dret i a la justícia, continuaran col·laborant lleialment, com fins ara, per a la defensa d'aquests ideals que ens són comuns».

«Amics de Iugoslàvia que m'escolteu, rebreu la salutació afectuosa del representant de França».

TRES ACORDS ECONOMICIS

Belgrad, 14. — S'ha procedit a la

A MITJA VEUI A CAU D'ORELLA

Hem estat uns dies a la requarada. I hem pogut comprovar que la cinquena columna maniobra encara amb una certa impunitat i una certa eficàcia. Cinquena columna al cap de setze mesos de guerra? Si, i ara llançant als quatre vents tota mena de rumors fantàstics, a base de l'acabament sobtat i indecoros de la lluita. Armistici, pacte, pau. Tractats amb els facciosos? Seria una traïció als nostres morts! Pau? No m'hi pot haver una: la que acordem següent implantar, amb el recolament de l'Espanya envaïda, els combatents de la República.

Hem escoltat —lançats tenim massa paciència i massa tolerància— infinitat de rumors d'aquesta mena i, el que és pitjor, els hem escoltat de llavis d'homes que tenim per seriosos i adhoc per antifeixistes. Però davant de les seves insinuacions no ens hem pogut estar de preguntar-los:

—Que us heu passat al amoros?

—I ara! Que no sabem qui sóc?

—Ens havia semblat...

Perquè, en realitat, aquests rumors absurds són especialment expeditius pels emboscats de la requarada que s'han llançat al carrer per a col·laborar, amb els recursos que els ofereixen la seva fantasia i les emissions de ràdio faccioses, en la traïció de Franco.

A tal extrem ha arribat aquesta peroració i prometedora activitat, que el Govern ha hagut de tallar-la en sec amb el desmentiment categoric de determinades fantasies i amb la creació d'un Tribunal que actuarà amb caràcter sumariíssim, contra els bulistes, els derrotistes i els provocadors.

J. M. LLADO FIGUERES
Alcorissa, desembre.

desse recital d'aquest cicle, organitzat pel grup literari «Oasi». Ha estat confiat al poeta J. Rosqueles Alessan, la presentació del qual és ara l'eminent literat Ramon Vinyes.

